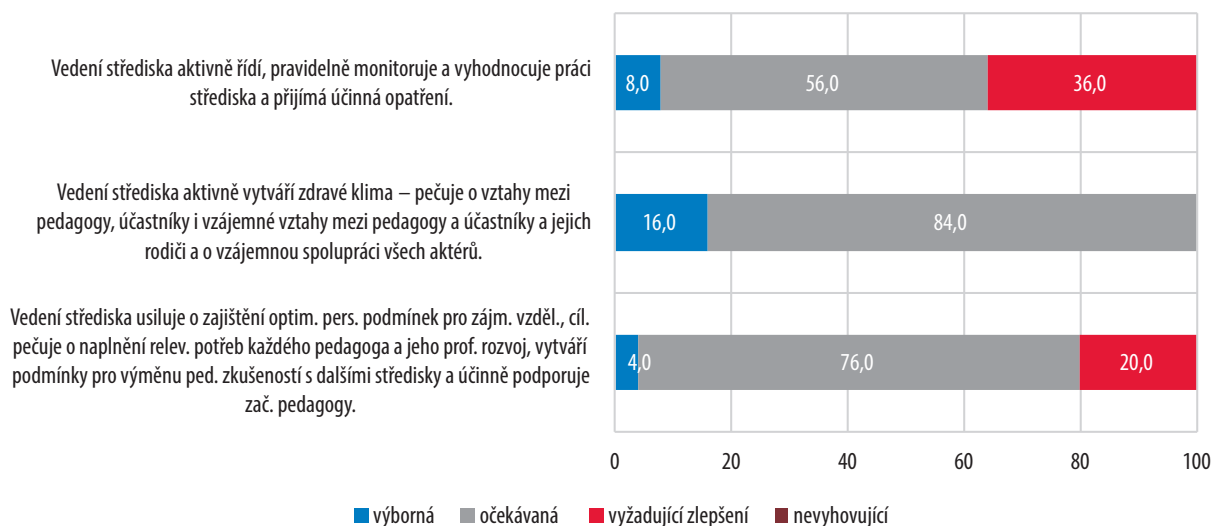

vzdělávání jako ve výuce a hospitační činnost realizují pouze na úrovni monitoringu, což jim neumožňuje získávat relevantní informace o kvalitě výchovně-vzdělávací práce pedagogů. Problematickou oblastí zůstává i profesní rozvoj pedagogů v zájmovém vzdělávání v rámci DVPP, kterému není ze strany vedení věnována dostatečná pozornost. Mezi silné stránky se řadí schopnost vedoucích pracovníků vytvářet příjemné vnitřní klima a podporovat spolupráci všech aktérů vzdělávání.

Graf 95

Pedagogické vedení školského zařízení – podíl SVČ (v %)

Mezi dlouhodobě silné stránky patří vytváření příznivého klimatu, které se projevuje v dobrých vztazích mezi pedagogy, účastníky zájmového vzdělávání i veřejností. Nejslabší stránkou vedení SVČ je vyhodnocování výchovně-vzdělávacích procesů a přijímání odpovídajících opatření. Ředitelé SVČ mnohdy nedostatečně věnují pozornost kontrolní a hospitační činnosti, nedostatečná je také podpora ředitelů při zajišťování získání požadované kvalifikace u nekvalifikovaných pedagogů volného času.

Tabulka 102

Uplatnění podpůrných opatření (PO) na základě složení účastníků a jejich potřeb – podíl zařízení (v %)

Uplatnění PO	ŠD/ŠK	SVČ
Na základě vlastní diagnostiky (1. stupeň podpory)	39,6	20,8
Na základě doporučení ŠPZ (2.–5. stupeň podpory)	62,4	16,7
PO nerealizuje	8,0	4,2
Nebylo potřeba, zařízení nemá účastníky s potřebou PO	15,4	66,7

Školská zařízení individualizují práci s účastníky se SVP nejčastěji formou různých úkolů dle zájmu a zaměření účastníků (89,1 % ŠD/ŠK a 87,5 % SVČ), zadáváním úkolů různé obtížnosti (72,0 % ŠD/ŠK a 62,5 % SVČ) a diferenciací vzdělávacích metod (50,5 % ŠD/ŠK a 37,5 % SVČ). V menší míře je v ŠD/ŠK individualizace realizována prostřednictvím dopomoci vychovatelů, případně formou podpory asistenta pedagoga (1,2 %). V případě SVČ příznivě k individualizaci přispívají nižší počty účastníků v některých zájmových útvech.

